

luitenant Mollinger werd het commando over de achterhoede opgedragen, en daarbij Stuit ingedeeld.

De moeilijke, levensgevaarlijke taak van de voorhoede bij een marsch naar den vijand gaat op de achterhoede over bij den terugmarsch.

Ook ditmaal was die taak niet licht, want de vijand achtervolgde den troep met hevig vuur. De achterhoede had het zwaar te verantwoorden en reeds moest Stuit het signaal „voor den doctor” blazen, ten teeken dat er gewonden waren, die uit het gevecht moesten worden gehaald. De terugmarsch kon door het vuren van de achterhoede, om den vijand zoodoende het opdringen te beletten, slechts zeer langzaam plaats hebben.

Daar viel weder een der onzen. Geen kreet werd gehoord; bewegingloos lag de arme strijder uitgestrekt op den grond, het bloed drenkte de aarde. De tandoe 1) moest gehaald worden, doch het signaal werd niet geblazen; want 't was Stuit, Zwaan's kameraad, die daar dood ter neder lag. Een schot in het hoofd had eensklaps een einde aan het jeugdig leven gemaakt.

Zwaan werd geroepen, om zijn gesneuvelden vriend bij de achterhoede te vervangen. Hij kon hem nog den laatsten dienst bewijzen door hem zoo voorzichtig mogelijk in de draagbaar te leggen. „Zoo voorzichtig mogelijk”, ofschoon hij zeer goed wist, dat alle gevoel het lichaam ontvloden was. Dat was eerbied voor den kameraad, die opgehouden had te leven.

De terugtocht had verder zonder verliezen plaats. Afgemat keerde de troep naar Kota-Radja terug; het doel was bereikt, doch met kostbaar bloed betaald.

Het voorbeeldig gedrag van Zwaan was niet onopgemerkt gebleven, en de jeugdige hoornblazer werd voor eene Koninklijke belooning voorgedragen. Zijn droom werd verwezenlijkt; want hij werd versierd met het ridderkruis der Militaire Willemsorde 4de klasse. Zijn eergevoel was opgewekt; hij wilde meer worden dan een hoornblazer. Niet lang daarna werd hij korporaal en toen hij wegens lichamelijke ongeschiktheid den dienst moest verlaten, was de strijdlustige hoornblazer van Lamhasan sergeant.

Op dit oogenblik is hij portier bij het Ministerie van Koloniën; en steeds denkt hij met genoegen en toch met weemoed terug aan de dagen van weleer, toen hij Neerlands vijanden mocht bestrijden.

1) Linnen draagbaar.

